

Svijetu ne pristaje jedna boja

Zamislite svijet u jednoj boji
Pa nek je i ko sunce žut
Pa žuta trava i žuto nebo
Žuto more i žuti put.

Pa žute krave pokraj puta
I kapljice žute kiše sipe
A žuta ptica savila gnijezdo
U žutoj krošnji žute lipe.

Crvena, plava, zelena, ma koja
Svijetu ne pristaje jedna boja
Jer je on mnogo ljepšeg kroja.

Uzmite moru boju plavu
Visoka gora nek zelena nije
A onda u lice recite im
Da su lijepe kao i prije.

Ne, nijesu, jer bez svoje boje
Oni zapravo i ne postoje.

Da sve pokrijemo jednim ruhom
I da sve diše jednim duhom
Svijet bi tada zbog jedne boje
Izgubio sve ljepote svoje.

Zato ostavimo svijetu boje
I volimo posebnosti svoje
Jer bez različitosti tvoje i moje
Prave vrijednosti i ne postoje.

Ja ovakva, a ti takav
Ruža cvjeta, bode trn
Svako svoju bitku bije
Nježna lasta, gavran crn.

Crvena, plava, zelena, ma koja
Svijetu ne pristaje jedna boja
Jer je on mnogo ljepšeg kroja.

Aleksandra Damjanović, VI razred
OŠ "Janko Mićunović"
Mentor: Maja Cmiljić